

Vuolenkoski-valssi

(säv. Ahti Sainio, san. Raimo Pekkola, muokannut Pauli Räsänen)

Minä muistan Vuolenkosken
ja sen kuohut muistan ain
koskenlaskut hurjain miesten.
niistä muistot on nyt vain.
Tukkilaisten huudot kaikui
kosken pauhuissa,
tyttöjenkin naurut raikui
kesäiltain tansseissa.

Tälle seudulle en vertaa
voi mä mistään löytää en,
saanut oon niin monta kertaa
täällä olon rauhaisen.
Hanurin vienon soitto
rannalta kantautuu,
kesäaamun raikas koitto
silmäin eessä avautuu.

Nykyaikain tarpeet kerran
pisti kuohut valjaisiin.
Vuolenkosken vuolaat virrat
nekin kuuluu menneisiin.
Nyt vain hiljaa virtaa koski
käy aatos muistoissa,

ennen hehkui tyttöin poski
koskilavan tansseissa.
Ei vaivaa täällä saasteet
veet ne kirkkaan puhtaat on,
rannan kallioiset kaarteet
ei voi jäädä unhohon
Tahtoisin sun tyttö tuoda
tänne kanssani,
maljan myöskin voisin juoda
Vuolenkosken onneksi.